

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.5.2013
COM(2013) 310 final

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN**

**Fjärde rapporten om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av
kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium**

(Text av betydelse för EES)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	3
2.	Slutsatser i den tredje rapporten om tillämpningen av direktiv 93/7/EEG (2004–2007)	3
3.	Utvecklingen sedan den tredje rapporten	4
3.1.	Försök att kodifiera direktivet	4
3.2.	Arbetsgruppen ”Return of cultural goods”	4
3.3.	Andra initiativ avseende kulturföremål	5
4.	Direktivets tillämpning 2008–2011	6
4.1.	Medlemsstaternas rapporter om tillämpningen	6
4.2.	Utvärdering av direktivets tillämpning	8
5.	Nästa steg	8
	Bilaga	10

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

Fjärde rapporten om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium

(Text av betydelse för EES)

1. INLEDNING

Genom rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993¹ införs bestämmelser om administrativt samarbete mellan de nationella myndigheterna och om talan om återlämnande av vissa kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium.

I enlighet med artikel 16 i direktiv 93/7/EEG (nedan kallat *direktivet*) lämnade medlemsstaterna en rapport till kommissionen om direktivets tillämpning under perioden 2008–2011². På grundval av dessa rapporter har kommissionen utarbetat föreliggande text som är den fjärde utvärderingsrapporten om direktivets tillämpning³. Rapporten riktar sig till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

2. SLUTSATSER I DEN TREDJE RAPPORTEN OM TILLÄMPNINGEN AV DIREKTIV 93/7/EEG (2004–2007)

I den tredje utvärderingsrapporten om direktivets tillämpning konstaterades det att det tack vare direktivet är möjligt att få vissa kulturföremål återlämnade och att det således hjälper medlemsstaterna att skydda det egna kulturarvet. Men det framgick också att medlemsstaterna ansåg att direktivet hade sina begränsningar, t.ex. den korta tidsfristen för att väcka talan om återlämnande.

Enligt rapporten hade det administrativa samarbetet och informationsutbytet förbättrats både internt i medlemsstaterna (mellan myndigheter med ansvar för kulturfrågor, tullmyndigheter och polisen m.fl.) och mellan de olika medlemsstaternas myndigheter med ansvar för direktivet. Samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaterna behöver dock enligt rapporten förbättras ytterligare.

¹ Rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium (EGT L 74, 27.3.1993, s. 74), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/100/EG av den 17 februari 1997 (EGT L 60, 1.3.1997, s. 59), och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/38/EG av den 5 juni 2001 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 43).

² Kommissionen fick bidrag från 22 medlemsstater.

³ Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål och av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, KOM (2000)325 slutlig, 25.5.2000. Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – Den andra rapporten om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, KOM(2005) 675 slutlig, 21.12.2005.

Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – Tredje rapporten om tillämpningen av rådets direktiv 93/7/EEG om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium, KOM(2009) 408 slutlig, 30.7.2009.

Enligt medlemsstaterna tillämpas direktivet sällan (såväl inom ramen för administrativt samarbete som vid talan om återlämnande vid nationell domstol) eftersom dess tillämpningsområde är för snävt och villkoren för att väcka talan om återlämnande för restriktiva.

I rapporten åtog sig kommissionen att överväga en översyn av direktivet, där man i det första steget skulle inrätta en arbetsgrupp, inom ramen för kommittén för export och återlämnande av kulturföremål, som ingående skulle granska direktivets tillämpning.

3. UTVECKLINGEN SEDAN DEN TREDJE RAPPORTEN

3.1. Försök att kodifiera direktivet

Kodifieringen av direktiv 93/7/EEG ingick i kommissionens program under 2007 för att förenkla regelverket. Förslaget till kodifiering ströks från detta program till följd av en dom från Europeiska unionens domstol av den 6 maj 2008 (mål C-133/06)⁴.

Mot bakgrund av den domen befanns förslaget till kodifiering av direktiv 93/7/EEG i artikeldelen ha en rättslig grund i sekundärrätten⁵. Det gick således inte att fortsätta kodifieringen av direktivet eftersom denna bestämmelse måste strykas, vilket skulle ha inneburit en innehållsmässig ändring och därmed gå längre än en kodifiering.

3.2. Arbetsgruppen ”Return of cultural goods”

Till följd av slutsatserna i den tredje rapporten vidtog kommissionen nödvändiga åtgärder för en översyn av direktivet.

Inledningsvis bildade kommissionen 2009 arbetsgruppen ”Return of cultural goods” som bestod av företrädare för de nationella myndigheterna med ansvar för tillämpningen av direktivet. Gruppens uppdrag var att med tanke på en eventuell översyn av direktivet i) kartlägga de huvudsakliga problemen i samband med direktivets genomförande och ii) föreslå effektiva och godtagbara lösningar. Gruppen bildades inom ramen för kommittén för export och återlämnande av kulturföremål.

Arbetsgruppen ”Return of cultural goods” konstaterade 2011 att direktiv 93/7/EG måste ses över för att systemet för återlämnande av kulturföremål som klassas som nationella skatter ska fungera bättre. Förslagen avseende omfattningen av en eventuell översyn var övervägande positiva till i) en förlängning av den ettåriga tidsfristen för att väcka talan om återlämnande och av tidsfristen på två månader för de behöriga myndigheterna i den återkrävande medlemsstaten att kontrollera om det föremål som påträffats i en annan medlemsstat är ett kulturföremål, ii) ett klagande av vissa bestämmelser i direktivet så att det blir lättare att tillämpa, t.ex. genom fastställande av gemensamma kriterier för tolkningen av begreppet ”vederbörlig omsorg och uppmärksamhet” med avseende på ersättning till innehavaren samt iii) en förlängning av tidsintervallet mellan rapporterna om direktivet.

Gruppens medlemmar uttalade sig om andra förslag avseende direktivets tillämpningsområde, särskilt avskaffande av de ekonomiska gränsvärdena och/eller ålderskraven för vissa kategorier av föremål i bilagan och avskaffande av bilagan, kravet på att man bevisligen ska ha visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet och möjligheten för enskilda att väcka talan om återlämnande.

⁴ Se dom av den 6 maj 2008 i mål C-133/06, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd, REG 2008, s. I-03189:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62006CJ0133:SV:HTML>.

⁵ Det gällde bestämmelsen om att rådet på förslag av kommissionen vart tredje år ska se över och när det är lämpligt revidera de belopp som anges i bilagan till direktivet.

De konstaterade också att man bör använda andra icke-rättsliga instrument för att förbättra samarbetet och informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna och på så sätt göra det lättare att få tillbaka kulturföremål.

Gruppens arbete och de enskilda medlemmarnas bidrag har väsentligt bidragit till konsekvensbedömningen av översynen av direktiv 93/7/EEG⁶.

Arbetsgruppen ”Return of cultural goods” lade fram sina slutsatser den 24 oktober 2011 vid det 17:e mötet i kommittén för export och återlämnande av kulturföremål.

3.3. Andra initiativ avseende kulturföremål

Europeiska unionens institutioner och medlemsstaterna samt vissa internationella organisationer som Interpol och Unesco har börjat visa allt mer intresse för förebyggande och bekämpning av olaglig handel med kulturföremål.

Rådets förordning om export av kulturföremål kodifierades 2008 genom förordning (EG) nr 116/2009 av den 18 december 2008⁷. Kommissionen antog 2011 den andra rapporten om tillämpningen av förordningen som omfattar perioden 2000–2010⁸.

Till följd av en begäran från rådet 2008⁹ hade kommissionen beställt en studie om förebyggande och bekämpning av olaglig handel med kulturföremål i Europeiska unionen. I slutrapporten från studien, från december 2011, förtecknas olika instrument inom internationell rätt och Europeiska unionens lagstiftning avseende kulturföremål och hinder för och svårigheter vid förebyggande och bekämpning av olaglig handel med kulturföremål¹⁰.

I rapporten ges en rad rekommendationer om förebyggande och bekämpning av denna handel. Som exempel kan nämnas införande av ett system för samarbete mellan de olika förvaltningar och institutioner som berörs av förebyggande och bekämpning av olaglig handel med kulturföremål på europeisk nivå; skapande av en europeisk webbportal; anslutning till Unescos och Unidroits konventioner¹¹; krav på att webbplatser med onlineförsäljning i EU ska tillhandahålla information; förenhetligande av nationella dokument för utförsel av kulturföremål; införande av ett ”pass” som möjliggör fri rörlighet i unionen och en allmän skyldighet för polisen att föra register över kulturföremål. I rapporten rekommenderas även en översyn av direktiv 93/7/EEG för att göra det effektivare i fråga om återlämnande samt utarbetande av en vägledning om god praxis för återlämnande av kulturföremål.

Mot bakgrund av rapporten och andra arbeten inom samma område utfärdade rådet den 13–14 december 2011 rekommendationer till kommissionen och medlemsstaterna angående den olagliga handeln med kulturföremål. Kommissionen uppmanades bl.a. att stödja

⁶ Denna dokumentation har inte offentliggjorts.

⁷ EUT L 39, 10.2.2009, s. 1.

⁸ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om genomförande av rådets förordning (EG) nr 116/2009 av den 18 december 2008 om export av kulturföremål under perioden 1 januari 2000–31 december 2010, KOM(2011) 382 slutlig, 27.6.2011.

⁹ Rådets slutsatser om förebyggande och bekämpning av olaglig handel med kulturföremål, Bryssel den 27 och 28 november 2008, http://register.consilium.europa.eu/pdf/sv/08/st14/st14224-re02_sv08.pdf.

¹⁰ ”Study on preventing and fighting illicit trafficking in cultural goods in the European Union”, utarbetad av *Centre d'Étude sur la Coopération Juridique Internationale*, CECOJI-CNRS-UMR 6224, i Frankrike. Studien finns på franska och engelska på http://ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/crime/docs/Report%20Trafficking%20in%20cultural%20goods%20EN.pdf#zoom.

¹¹ Unescokonventionen från 1970 om åtgärder för att förbjuda och förhindra olovlig införsel, utförsel och överlåtelse av äganderätten till kulturogendom och Unidroitkonventionen från 1995 om stulna eller olagligt utförda kulturföremål.

medlemsstaterna i arbetet med att effektivt skydda kulturföremål i syfte att förebygga och bekämpa olaglig handel med dem och, i tillämpliga fall, främja kompletterande åtgärder¹².

Inom ramen för den europeiska kulturagendan och handlingsplanen för kultur 2008–2010 har en grupp nationella experter (den öppna samordningsmetoden) arbetat med frågan om rörlighet för konstföremål ("Mobility of collections"). En av undergrupperna inom expertgruppen "Mobility of collections", som ägnat sig åt förebyggande av stöld och olaglig handel och åt frågan om vederbörlig omsorg och uppmärksamhet, rekommenderade att man antar väsentliga krav med avseende på vederbörlig omsorg och uppmärksamhet¹³.

I enlighet därmed innehåller den andra handlingsplanen för kultur 2011–2014 som rådet antagit¹⁴ tre viktiga initiativ avseende kulturföremål:

För det första inrättande av en expertgrupp som ska ta fram en "verktygslåda" som inbegriper riktlinjer för god praxis och en uppförandekod i fråga om vederbörlig omsorg och uppmärksamhet i kampen mot olaglig handel med och stöld av kulturföremål. Det bör påpekas att rådet, vid mötet den 13–14 december 2011, rekommenderade de berörda intressenterna att vara delaktiga vid inrättandet av denna expertgrupp.

För det andra en undersökning utförd en grupp nationella experter, som samlades inom ramen för den öppna samordningsmetoden, om möjligheterna att underlätta lån och utlåning av konstföremål i Europeiska unionen¹⁵.

För det tredje utarbetande av en studie om system för värdering av konstverk med avseende på statliga garantier, försäkringar och delat ansvar.

Slutligen antog kommissionen 2010 ett förslag till omarbetning av förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område. I förslaget fastställs att domstolarna på den plats där föremålet befinner sig ska vara behöriga vid civilrättsliga mål om sakrätt eller äganderätt till lös egendom. Denna behöriga domstol, som ska användas för lös egendom i allmänhet, ska också hantera åtgärder för att ägarna ska få tillbaka sina kulturföremål. Den nya förordningen kommer att bidra till att öka skyddet av kulturföremål¹⁶.

4. DIREKTIVETS TILLÄMPNING 2008–2011

4.1. Medlemsstaternas rapporter om tillämpningen

Medlemsstaterna påpekar att de av uppenbara skäl inte har information om alla kulturföremål som olagligen har förts bort från deras territorium¹⁷. Därför är det svårt för dem att avgöra om den olagliga utförelsen har ökat eller minskat.

¹² Rådets slutsatser om förebyggande och bekämpning av brott avseende kulturföremål, den 13 och 14 december 2011: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/sv/11/st17/st17541.sv11.pdf>.

¹³ http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/working-group-on-museum-activities_en.htm.

¹⁴ Slutsatser av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om handlingsplanen för kultur 2011–2014 (EUT C 325, 2.12.2010, s. 1). http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/european-agenda_en.htm.

¹⁵ Information om gruppens arbete finns på http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/policy-documents/omc-working-groups_en.htm.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

¹⁷ Tjeckien lämnade dock en översikt över antalet föremål som olagligen förts ut och påträffats i en annan medlemsstat (189 st. sedan 1995) och föremål med olaglig proveniens som påträffats på dess territorium (243 st. sedan 1995). Italien lämnade också upplysningar om föremål som förts ut olagligen (10 372 st. mellan 2008 och 2011). Uppgifterna grundar sig på de fynd som gjorts av den del av polisen som

I medlemsstaternas rapporter konstateras följande:

- Direktivet tillämpas sällan, särskilt i fråga om talan om återlämnande (se tabellen i bilagan¹⁸).

Enligt medlemsstaterna beror den dåliga tillämpningen av direktivet på dess begränsade tillämpningsområde, särskilt i fråga om de kategorier som anges i bilagan, men också på den korta tidsfristen för att väcka talan om återlämnande och svårigheten att få de nationella domarna att på ett enhetligt sätt tillämpa artikel 9 om innehavarens ersättning när föremålet återlämnas.

Dessutom nämner några medlemsstater också kostnaderna för talan om återlämnande och svårigheterna att avgöra vilken domstol som är behörig i en annan medlemsstat.

- Det administrativa samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaternas centrala myndigheter har successivt förbättrats och bör förbättras ytterligare så att direktivet kan tillämpas bättre.

De flesta medlemsstater anser att samarbetet och informationsutbytet med de andra medlemsstaternas myndigheter fungerar bra. Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Tyskland och Förenade kungariket anser dock att samarbetet och informationsutbytet inte räcker till. Som exempel nämner myndigheterna att man måste ha fullgott tekniskt stöd för att kunna begära efterforskningar av försvunna föremål och/eller använda flera arbetspråk vid kontakterna mellan myndigheterna.

- Direktivet måste ses över.

Medlemsstaterna anser att direktivet måste bli effektivare när det gäller återlämnande av kulturföremål som klassas som nationella skatter och som sedan 1993 olagligen har förts ut från deras territorium. Därför stöder de förslagen från arbetsgruppen ”Return of cultural goods” om en översyn av de nuvarande bestämmelserna.

Dessutom pekar Bulgarien och Italien på problemet med olaglig handel med arkeologiska föremål från olagliga utgrävningar, med tanke på svårigheten att bevisa varifrån föremålen kommer och när de olagligen fördes ut från landet. Dessa medlemsstater vill att översynen av direktivet ska leda till en lösning av problemet.

Medlemsstaterna bekräftar slutligen att de i första hand vill tillämpa de nationella bestämmelser genom vilka direktivet införlivas, men de restriktioner som direktivet ålägger dem tvingar dem ofta att använda sig av internationella konventioner eller straffrättsliga åtgärder för att få tillbaka kulturföremål¹⁹.

arbetar med skyddet av kulturarv. Till stor del rörde det sig om arkeologiska föremål från olagliga utgrävningar. Ungern räknar med flera hundra fall av olaglig utförelse per år. Enligt den rumänska polisen fördes 11 530 kulturföremål (varav 11 300 var arkeologiska föremål) olagligen ut från dess territorium. Även från Grekland har föremål förts ut, bl.a. 274 ikoner, 44 föremål inom romersk, bysantinsk eller postbysantinsk arkitektur, en målning från 1900-talet, fem vaser (klassiska och från romartiden), åtta mynt och 23 liturgiska föremål. Grekland noterar en betydande ökning av antalet stulna postbysantinska ikoner.

¹⁸ För att erhålla jämförbara uppgifter har kommissionen till de centrala myndigheter som ansvarar för direktivet skickat ett liknande frågeformulär som användes vid utarbetandet av de tidigare rapporterna. Systemet med frågeformulär kommer att ses över för att underlätta insamlingen av uppgifter och öka deras tillförlitlighet.

¹⁹ Bulgarien och Polen meddelar att de fått tillbaka föremål med hjälp av Unescokonventionen, och Rumänien meddelar att 235 föremål har återlämnats med hjälp av Unidroitkonventionen.

4.2. Utvärdering av direktivets tillämpning

På grundval av information från medlemsstaternas centrala myndigheter har kommissionen i bilagan sammanställt de fall där artiklarna 4 och 5 i direktivet tillämpats. Uppgifterna är dock i vissa fall motstridiga och kan vara ofullständiga.

Det administrativa samarbete som oftast förekommit mellan medlemsstaterna gäller efterforskningar av ett kulturföremål som olagligen hade förts bort från deras territorium eller underrättelser om att ett föremål hade påträffats. Några medlemsstater, bl.a. Tyskland, Irland, Ungern, Lettland, Österrike, Nederländerna, Polen och Rumänien, anger för övrigt att de har vidtagit åtgärder för att kontrollera om föremålet är ett kulturföremål, för att bevara det eller för att förhindra varje handling som syftar till att undvika ett återlämnandeförfarande.

I de nationella rapporterna nämns också återlämnanden av kulturföremål till följd av förhandlingar mellan nationella myndigheter. Det har skett fler återlämnanden efter uppgörelser i godo än efter domstolsförfaranden (se bilagan).

I de nationella rapporterna framgår det också att det har gjorts sex framställningar om återlämnande, varav en fått avslag. Vissa nationella myndigheter med ansvar för tillämpningen av direktivet har uppgett att de saknar uppgifter avseende rättsliga förfaranden i samband med återlämnande.

Flera medlemsstater (bl.a. Belgien, Bulgarien, Italien, Ungern, Polen och Finland) framhåller direktivets begränsningar när det gäller att få tillbaka kulturföremål, främst p.g.a. de ekonomiska gränsvärdena för vissa nationella skatter och tidsfristen på ett år för att väcka talan om återlämnande. De betonar också svårigheterna att få tillbaka arkeologiska föremål från olagliga utgrävningar p.g.a. att det är svårt att bevisa varifrån föremålet kommer och/eller när det fördes ut olagligen (Bulgarien och Italien).

I de nationella rapporterna framhålls vikten av ett gott samarbete och informationsutbyte mellan alla berörda myndigheter på området och särskilt mellan de centrala myndigheter som ansvarar för direktivet. De konstaterar att det administrativa samarbetet mellan medlemsstaternas centrala myndigheter har blivit bättre men att det inte är tillräckligt strukturerat och att det försvåras p.g.a. språkproblem. Vidare anges brister i informationsutbytet mellan de berörda myndigheterna, vilket minskar effektiviteten.

5. NÄSTA STEG

Den olagliga handeln med kulturföremål är ett problem för länderna i Europeiska unionen. Rådet har uppmanat kommissionen att stödja medlemsstaternas insatser för att förebygga och bekämpa olaglig handel med kulturföremål.

Arbetet med en översyn av direktiv 93/7/EEG har pågått sedan 2009. Det offentliga samrådet avslutades den 5 mars 2012²⁰.

Översynen av direktiv 93/7/EEG ger medlemsstaterna tillfälle att förbättra möjligheterna att få tillbaka kulturföremål som klassas som nationella skatter och som sedan 1993 olagligen förts bort från en medlemsstats territorium.

I samband med detta undersöker kommissionen också hur man kan underlätta det administrativa samarbetet och samrådet mellan de myndigheter som utför de uppgifter som föreskrivs i direktivet.

XXX

²⁰ http://ec.europa.eu/culture/news/201112-consultation_en.htm.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet, rådet samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att beakta denna rapport.

Bilaga

Tabell över återlämnanden där man gjort upp i godo, administrativt samarbete och talan om återlämnande som väckts 2008–2011²¹

- Förteckning över återlämnanden som gjorts upp i godo

År	Återlämnande stat	Återkrävande stat	Resultat
2008	Tyskland	Tjeckien	1 pietå-skulptur i trä (Močidlec)
2008	Tyskland	Tjeckien	4 träskulpturer av kyrkofäder (Semín)
2008	Tyskland	Tjeckien	1 träskulptur av en ängel (Klokočka)
2008	Spanien	Sverige	Arkeologiska föremål
2009	Tyskland	Tjeckien	1 träskulptur av en ängel, ”Allegori över kärleken” (Česká Skalice)
2009	Tyskland	Tjeckien	1 träskulptur av en ängel (Hněvčeves)
2009	Österrike	Tjeckien	1 träskulptur föreställande Johannes av Nepomuk (Přistoupim)
2009	Slovenien	Italien	Bok av Gorzanis
2009	Österrike	Tjeckien	1 målning från en kyrka föreställande den heliga Anna (Noutonice)
2009	Tyskland	Grekland	90 antika föremål
2010	Nederländerna	Tjeckien	Änglastatyer (Hněvotín) (2)
2010	Tyskland	Tjeckien	1 träskulptur föreställande den helige Nikolaus (Libníč)
2010	Österrike	Bulgarien	Mynt från utgrävningar
2010	Sverige	Lettland	Målningar
2010	Frankrike	Spanien	Målning
2011	Tjeckien	Österrike	Träskulptur ”Christ Salvator”

²¹ Källa: nationella rapporter om direktivets tillämpning. Tabellerna har kontrollerats av de centrala myndigheter som ansvarar för tillämpningen av direktiv 93/7/EEG. En av de två berörda medlemsstaterna har dock inte bekräftat vissa uppgifter. Åtgärderna i samband med ett visst återlämnande kan förekomma i flera tabeller.

2011	Förenade kungariket	Grekland	6 ikoner
2011	Estland	Lettland	3 ikoner
2011	Förenade kungariket	Italien	2 handskrifter från 1300- och 1400-talet och 1 missale från 1300-talet
2011	Tyskland	Österrike	Handschriftssamling
2011	Tyskland	Italien	Handschrift
2011	Frankrike	Tyskland	2 skulpturer

- Ansökningar om efterforskning av föremål (artikel 4.1 i direktiv 93/7/EEG)

År	Återkrävande stat	Krävd stat	Resultat
	Bulgarien	Belgien	Föremålen har inte hittats
	Italien Belgien	Tyskland (6)	Föremålen har hittats (2)
	Tyskland	Österrike	Föremålet har inte hittats
2010	Ungern Frankrike Grekland Tjeckien	Italien	Pågår (målning) Pågår (arkiv) Pågår (antika mynt) Pågår (staty)
2008	Litauen	Österrike	Föremålet har hittats (förfarandet pågår)
2008 2010	Belgien Förenade kungariket	Nederländerna	Föremålen har hittats (kyrkoföremål) Föremålen har hittats (arkeologiska föremål)
2008-2011	Tyskland Bulgarien	Österrike	(7) Vissa föremål har hittats, andra inte (2) Föremålen har hittats och återlämnats (mynt från utgrävningar)
2008-2011	Österrike	Tyskland (3)	Föremålen har hittats

2008-2011	Belgien Bulgarien Tjeckien Tyskland Frankrike Ungern Österrike Portugal Rumänien Slovakien Finland	Grekland	Föremålen har inte hittats
	Bulgarien	Polen	Pågår
	Polen	Tyskland	Föremålen har inte hittats
	Bulgarien	Rumänien	Föremålen har inte hittats
	Italien (1) Ungern (3) Tjeckien (1)	Förenade kungariket (5)	Föremålen har hittats 1 föremål har hittats, 2 har inte hittats Föremålet har inte hittats
2008-2011	Grekland	Alla medlemsstater (39 ärenden)	Föremålen har inte hittats

• Underrättelser om påträffade föremål (artikel 4.2 i direktiv 93/7/EEG)

År	Underrättande stat	Underrättad stat	Resultat
	Tyskland (5)	Frankrike Bulgarien Italien Spanien Danmark	Positivt (två skulpturer återlämnade) Ingen åtgärd Positivt (vas återlämnad) Ingen åtgärd Ingen åtgärd
2011	Ungern Grekland Spanien	Italien	Ingen åtgärd (vas från Apulien) Återlämnande pågår (liturgiska föremål) Positivt (konstföremål och gamla

År	Underrättande stat	Underrättad stat	Resultat
			böcker återlämnade)
	Italien	Frankrike	Positivt (målning återlämnad)
	Estland	Lettland	Positivt (3 ikoner återlämnade)
2010	Nederländerna	Frankrike	Återlämnande pågår (staty)
2011		Frankrike	Ingen åtgärd (arkiv)
2010		Förenade kungariket	Ingen åtgärd (arkeologiska föremål)
	Slovenien	Österrike	Österrike har inte identifierat det anmälda föremålet
	Tyskland Frankrike	Polen	Positivt (skulptur återlämnad) Bistånd lämnat för att bevara föremål (10 målningar)
	Finland	Frankrike	Ingen åtgärd

- Talan om återlämnande som väckts (artikel 5 i direktiv 93/7/EEG)

År	Återkrävande stat	Krävd stat	Föremål
2008	Tjeckien	Österrike	4 trästatyer av helgon och 2 relikvarier (förfarandet har avskrivits)
2008	Italien	Tyskland	Antik brons hjälm (avslag)
2009	Tjeckien	Nederländerna	Staty föreställande den heliga Anna (pågår)
2009	Litauen	Österrike	Skulptur föreställande den återuppståndne Kristus (pågår)
2010	Tjeckien	Österrike	2 statyer (pågår) 10 statyer (återlämnade)
2011	Tjeckien	Österrike	1 staty föreställande Johannes av Nepomuk (Čímyšl)